

USTAWA

z dnia 8 maja 1997 r.

o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa reguluje zasady, ogólne warunki i tryb:

- 1) udzielania poręczeń i gwarancji przez Skarb Państwa, tworzenia zasobu majątkowego Skarbu Państwa oraz wykonywania zobowiązań z tych tytułów,
- 2) udzielania poręczeń i gwarancji przez niektóre osoby prawne,
- 3) udzielania przez Bank Gospodarstwa Krajowego poręczeń ze środków Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych.

2. Poręczenia i gwarancje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, stanowią jedyne dopuszczalne formy, w jakich organy państwa mogą ustanawiać, w drodze umowy, odpowiedzialność majątkową Skarbu Państwa za zobowiązania innych podmiotów.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) poręczeniach udzielanych przez Skarb Państwa — należy przez to rozumieć poręczenia:
 - a) spłaty kredytów,
 - b) wykonania zobowiązań wynikających z obligacji,
 - c) wypłaty odszkodowania za zniszczone, uszkodzone lub skradzione eksponaty wystawowe,

- 2) gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa — należy przez to rozumieć gwarancje:
- spłaty kredytów,
 - naprawienia szkód,
- 3) poręczeniach lub gwarancjach udzielanych przez niektóre osoby prawne — należy przez to rozumieć poręczenia lub gwarancje udzielane przez nie będące bankami oraz zakładami ubezpieczeń następujące podmioty, uprawnione na podstawie odrębnych przepisów do udzielania poręczeń lub gwarancji w ramach powierzonych im zadań państwowych lub w zakresie prowadzonej przez nie działalności gospodarczej:
- państwowe osoby prawne utworzone w drodze ustawy,
 - spółki prawa handlowego, w których akcje (udziały) stanowiące własność Skarbu Państwa przekraczają połowę kapitału akcyjnego (zakładowego),
 - spółdzielnie, w których wartość udziałów stanowiących własność Skarbu Państwa przekracza połowę funduszu udziałowego,
 - fundacje, w których fundatorem jest Skarb Państwa,
 - osoby prawne, w których akcje (udziały) stanowiące własność Skarbu Państwa lub podmiotów, o których mowa pod lit. a)—d), przekraczają połowę kapitału akcyjnego (zakładowego) lub funduszu udziałowego,
 - fundacje, w których fundatorami są osoby prawne, o których mowa w lit. a)—d),
- 4) poręczeniach udzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego — należy przez to rozumieć poręczenia spłaty kredytów udzielane przez Bank Gospodarstwa Krajowego ze środków Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych,
- 5) osobie krajowej — należy przez to rozumieć osobę krajową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 grudnia 1994 r. — Prawo dewizowe (Dz.U. Nr 136, poz. 703, z 1995 r. Nr 132, poz. 641, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i z 1997 r. Nr 71, poz. 449),
- 6) osobie zagranicznej — należy przez to rozumieć osobę zagraniczną w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 5,
- 7) kredycie — należy przez to rozumieć:
- kredyt udzielony przez bank—kredytodawcę będący osobą krajową,
 - kredyt lub pożyczkę udzielone przez kredytodawcę lub pożyczkodawcę będącego osobą zagraniczną,
- 8) kredytobiorcy — należy przez to rozumieć odpowiednio kredytobiorcę lub pożyczkobiorcę będącego osobą krajową,
- 9) prawie budżetowym — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. z 1993 r. Nr 72, poz. 344, z 1994 r. Nr 76,

poz. 344, Nr 121, poz. 591 i Nr 133, poz. 685 oraz z 1995 r. Nr 78, poz. 390, Nr 124, poz. 601 i Nr 132, poz. 640, z 1996 r. Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 621 i Nr 139, poz. 647 oraz z 1997 r. Nr 54, poz. 348),

10) ustawie o obligacjach — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach (Dz. U. Nr 83, poz. 420 i Nr 118, poz. 574),

11) ustawie o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 32, poz. 184).

Rozdział 2

Poręczenia i gwarancje spłaty kredytów

Art. 3. 1. Rada Ministrów, na wniosek Ministra Finansów, lub Minister Finansów mogą udzielać, w imieniu Skarbu Państwa:

- kredytodawcom krajowym i zagranicznym — poręczeń spłaty części lub całości kredytu bankowego i związanych z nim odsetek, jeżeli kwota poręczenia przekracza równowartość 1,5 mln ECU,
- kredytodawcom będącym bankami zagranicznymi lub zagranicznymi instytucjami finansowymi — gwarancji spłaty kredytów wraz z odsetkami i innymi kosztami, jeżeli wymagają tego zasady lub zwyczaje międzynarodowe.

2. Rada Ministrów, na wniosek Ministra Finansów, lub Minister Finansów mogą ograniczyć, w umowie poręczenia lub gwarancji, odpowiedzialność Skarbu Państwa do przypadków, w których niewywiązanie się kredytobiorcy ze spłaty kredytu nastąpiło na skutek zdarzeń w niej określonych, a w szczególności zdarzeń, o których mowa w art. 19 ust. 1.

3. Gwarancja może być udzielona również bankowi zagranicznemu lub zagranicznej instytucji finansowej, jeżeli taki bank lub instytucja udzieliły kredytodawcy gwarancji za kredytobiorcę.

4. Poręczenia lub gwarancje udzielane są na wniosek kredytobiorcy, kredytodawcy lub określonego w ust. 3 banku albo instytucji finansowej.

5. Rada Ministrów, na wniosek Ministra Finansów, w drodze rozporządzenia, może podwyższyć kwotę warunkującą możliwość udzielenia poręczenia, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie więcej jednak niż do kwoty 4,5 mln ECU.

Art. 4. Poręczenia i gwarancje są terminowe i udzielane są do kwoty z góry oznaczonej.

Art. 5. 1. Poręczenia i gwarancje mogą być udzielone do wysokości 60% wykorzystanej kwoty kredytu ob-

jętego poręczeniem lub gwarancją oraz do wysokości 60% odsetek od tej kwoty.

2. Rada Ministrów może udzielić poręczenia do wysokości wyższej niż określona w ust. 1 w przypadku przedsięwzięcia o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej.

Art. 6. 1. Rada Ministrów udziela poręczeń lub gwarancji w przypadku, jeżeli kwota poręczenia lub gwarancji przekracza równowartość 15 mln ECU lub jeżeli poręczenie lub gwarancja przekroczy wysokość, o której mowa w art. 5 ust. 1.

2. Minister Finansów udziela poręczeń lub gwarancji w innych przypadkach niż określone w ust. 1.

Art. 7. 1. Poręczenia lub gwarancje mogą być udzielane pod warunkiem przeznaczenia objętego nimi kredytu na finansowanie przedsięwzięć inwestycyjnych zapewniających:

- 1) rozwój lub utrzymanie infrastruktury,
- 2) rozwój eksportu dóbr i usług,
- 3) ochronę środowiska,
- 4) wsparcie procesów adaptacyjnych i rozwojowych w prywatyzowanych przedsiębiorstwach państwowych,
- 5) wdrażanie nowych rozwiązań technicznych lub technologicznych będących wynikiem badań naukowych lub prac badawczo-rozwojowych.

2. Poręczenia lub gwarancje mogą być także udzielane pod warunkiem przeznaczenia objętego nimi kredytu na finansowanie zakupu materiałów lub wyrobów gotowych, przeznaczonych na realizację przedsięwzięć polegających na wykonaniu dóbr inwestycyjnych na eksport, o wartości jednostkowej powyżej 10 mln ECU i cyklu produkcyjnym powyżej 6 miesięcy.

Art. 8. Warunkiem udzielenia poręczenia lub gwarancji jest ustanowienie przez kredytobiorcę zabezpieczenia na rzecz Skarbu Państwa, na wypadek roszczeń wynikających z tytułu wykonania obowiązków poręczyciela lub gwaranta.

Art. 9. Wykonanie zobowiązań z tytułu poręczenia następuje na wniosek kredytodawcy w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej, po przedstawieniu przez kredytodawcę dokumentów i informacji potwierdzających brak tej zdolności.

Art. 10. 1. Skuteczność poręczeń lub gwarancji uwarunkowana jest wniesieniem opłaty prowizyjnej od poręczenia lub gwarancji, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Rada Ministrów lub odpowiednio Minister Finansów mogą odstąpić od naliczenia i pobrania opłaty prowizyjnej od poręczenia lub gwarancji, jeżeli w umowie poręczenia lub gwarancji odpowiedzialność Skarbu Państwa została ograniczona do przypadku, o któ-

rym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1, dotyczącego niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez organ administracji państwowej, oraz do przypadku, o którym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2.

3. Opłata prowizyjna, o której mowa w ust. 1, naliczana jest od objętej poręczeniem lub gwarancją kwoty przyznanego kredytu i pobierana jest, w zależności od okresu, na jaki poręczenie lub gwarancja zostały udzielone, w wysokości od 0,2% do 2% tej kwoty, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Opłata prowizyjna od gwarancji, o której mowa w art. 3 ust. 3, naliczana jest od kwoty objętej gwarancją Skarbu Państwa i pobierana jest w wysokości od 0,1% do 1% tej kwoty.

Art. 11. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb udzielania przez Skarb Państwa poręczeń i gwarancji spłaty kredytów oraz ustali wysokość, warunki i tryb pobierania opłaty prowizyjnej, o której mowa w art. 10.

Rozdział 3

Poręczenia wykonania zobowiązań wynikających z obligacji

Art. 12. 1. Rada Ministrów, na wniosek Ministra Finansów, lub Minister Finansów mogą udzielać, w imieniu Skarbu Państwa, poręczeń spełnienia przez emitenta świadczeń pieniężnych wynikających z wyemitowanych przez niego obligacji.

2. Poręczenie może obejmować zapłatę należności głównej lub należności ubocznych albo obu tych należności.

3. Poręczenie jest udzielane na wniosek emitenta obligacji.

4. Poręczenie udzielone przez Skarb Państwa stanowi zabezpieczenie całkowite lub zabezpieczenie częściowe w rozumieniu ustawy o obligacjach.

Art. 13. Poręczeniem mogą być objęte zobowiązania wynikające tylko z takich obligacji, których emisja następuje przez publiczną subskrypcję, zaś termin realizacji praw z tych obligacji nie jest krótszy niż rok od daty emisji.

Art. 14. Poręczenie może być udzielone pod warunkiem przeznaczenia środków pochodzących z emisji obligacji na finansowanie przedsięwzięć inwestycyjnych zapewniających:

- 1) rozwój lub utrzymanie infrastruktury,
- 2) ochronę środowiska.

Art. 15. Z tytułu udzielenia poręczenia pobierana jest opłata prowizyjna, w wysokości nie wyższej niż 1% kwoty objętej poręczeniem.

Art. 16. Do poręczeń stosuje się odpowiednio przepisy art. 4, 5, 6 i 8.

Art. 17. 1. Wykonanie zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu udzielonego poręczenia następuje na wniosek i za pośrednictwem banku—reprezentanta w rozumieniu przepisów ustawy o obligacjach.

2. Bank—reprezentant obowiązany jest do składania Ministrowi Finansów oświadczeń i zawiadomień, o których mowa w art. 34 pkt 3 i 4 oraz art. 35 ust. 1 ustawy o obligacjach.

Art. 18. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb udzielania przez Skarb Państwa poręczeń wykonania zobowiązań wynikających z obligacji oraz ustali wysokość, warunki i tryb pobierania opłaty prowizyjnej, o której mowa w art. 15.

Rozdział 4

Gwarancje naprawienia szkód

Art. 19. 1. Rada Ministrów, na wniosek Ministra Finansów, może udzielać, w imieniu Skarbu Państwa, osobom krajowym i zagranicznym gwarancji naprawienia szkód powstałych z tytułu:

- 1) niewykonania lub nienależytego wykonania przez przedsiębiorstwa państwowe, jednostki samorządu terytorialnego, organy administracji państwowej lub podmioty gospodarcze, w których Skarb Państwa posiada większość udziałów lub akcji, umów związanych z realizacją przedsięwzięć inwestycyjnych,
- 2) wprowadzenia zakazu transferu zysków lub zakazu wymiany waluty narodowej na walutę płatności.

2. Gwarancja może być udzielona w związku z realizacją na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej, dotyczącej rozwoju infrastruktury lub ochrony środowiska, gdy przewidywany okres zwrotu kapitałów zaangażowanych w tę inwestycję wynosi co najmniej 5 lat.

Art. 20. Do gwarancji stosuje się odpowiednio przepisy art. 3 ust. 3 i 4 oraz art. 4.

Art. 21. Skuteczność gwarancji uwarunkowana jest wniesieniem opłaty prowizyjnej, naliczanej w wysokości nie wyższej niż 2% kwoty objętej gwarancją; w przypadku opłaty prowizyjnej od gwarancji udzielonej bankowi zagranicznemu lub zagranicznej instytucji finansowej, jeżeli taki bank lub instytucja udzieliły gwarancji naprawienia szkód, przepis art. 10 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 22. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb udzielania przez

Skarb Państwa gwarancji naprawienia szkód oraz ustali wysokość, warunki i tryb pobierania opłaty prowizyjnej, o której mowa w art. 21.

Rozdział 5

Poręczenia wypłaty odszkodowania za zniszczone, uszkodzone lub skradzione eksponaty wystawowe

Art. 23. 1. Rada Ministrów może udzielać, na wniosek Ministra Kultury i Sztuki, w imieniu Skarbu Państwa, osobom zagranicznym poręczeń wypłaty odszkodowania z tytułu zniszczenia, uszkodzenia lub kradzieży nie ubezpieczonych eksponatów, których właścicielami lub uprawnionymi posiadaczami są te osoby, jeżeli eksponaty te składają się na wystawę artystyczną, organizowaną w Rzeczypospolitej Polskiej, a ich łączna wartość przekracza 7 mln ECU.

2. Poręczenie jest udzielane na wniosek organizatora wystawy.

3. Do poręczeń stosuje się przepis art. 4.

Art. 24. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb udzielania przez Skarb Państwa poręczeń wypłaty odszkodowania za zniszczone, uszkodzone lub skradzione eksponaty wystawowe.

Rozdział 6

Zasady tworzenia zasobu majątkowego przeznaczanego na zaspokojenie roszczeń z tytułu poręczeń i gwarancji udzielanych przez Skarb Państwa

Art. 25. 1. Tworzy się zasób majątkowy Skarbu Państwa, zwany dalej „zasobem”, przeznaczony na zaspokojenie roszczeń z tytułu poręczeń i gwarancji udzielanych przez Skarb Państwa.

2. Na zasób składają się, wyodrębnione zgodnie z art. 26 ust. 4, akcje i udziały w spółkach stanowiące własność Skarbu Państwa.

3. Zasób powiększają akcje i udziały uzyskane w wyniku dochodzenia przez Ministra Finansów, w imieniu Skarbu Państwa, wierzytelności z tytułu udzielonych poręczeń lub gwarancji.

Art. 26. 1. Łączna wartość akcji (udziałów) podlegających wyodrębnieniu w danym roku powinna wynosić nie mniej niż 0,5% łącznej kwoty poręczeń i gwarancji udzielonych w roku poprzednim, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Łączna wartość akcji (udziałów) składających się na zasób nie może przekroczyć 15% łącznej wartości wszystkich zobowiązań wynikających z udzielonych

poręczeń i gwarancji według stanu na koniec ubiegłego roku.

3. Dla potrzeb wyodrębnienia, o którym mowa w ust. 1, wartość akcji ustala się na podstawie ich wartości rynkowej; wartość akcji nie będących przedmiotem obrotu publicznego oraz udziałów ustala się na podstawie wartości księgowej spółki.

4. Rada Ministrów wyodrębnia, na wniosek Ministra Skarbu Państwa, uzgodniony z Ministrem Finansów, w drodze rozporządzenia, do dnia 28 lutego każdego roku, akcje lub udziały, o których mowa w art. 25 ust. 2, oraz określa ich liczbę i łączną wartość, zgodnie z ust. 3.

5. Minister Skarbu Państwa może wycofywać z zasobu akcje lub udziały, o których mowa w art. 25 ust. 2, zastępując je jednocześnie akcjami lub udziałami o łącznej wartości odpowiadającej łącznej wartości wycofanych akcji lub udziałów.

Art. 27. 1. Akcje i udziały składające się na zasób nie mogą być:

- 1) zbywane w innym celu niż w związku z potrzebą zaspokojenia roszczeń z tytułu poręczeń i gwarancji Skarbu Państwa,
- 2) obciążane.

2. Czynność prawna dokonana z naruszeniem przepisu ust. 1 jest nieważna.

Art. 28. 1. Akcje i udziały składające się na zasób zbywa, na zlecenie Ministra Skarbu Państwa wydane w porozumieniu z Ministrem Finansów, Bank Gospodarstwa Krajowego.

2. O zbyciu akcji (udziałów) Bank Gospodarstwa Krajowego zawiadamia Ministra Skarbu Państwa oraz Ministra Finansów.

3. Do zbywania akcji (udziałów) składających się na zasób nie stosuje się przepisów ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych i przepisu art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o urzędzie Ministra Skarbu Państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 493 i Nr 156, poz. 775).

4. Z tytułu wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, Bank Gospodarstwa Krajowego otrzymuje prowizję w wysokości określonej przez Ministra Skarbu Państwa w porozumieniu z Ministrem Finansów, nie wyższą jednak niż 1% dochodu uzyskanego ze zbycia akcji (udziałów).

Rozdział 7

Ustalanie limitu i wykonywanie zobowiązań z tytułu poręczeń i gwarancji udzielanych przez Skarb Państwa

Art. 29. 1. Minister Finansów wykonuje, ze środków budżetu państwa, zobowiązania z tytułu udzielonych

przez Skarb Państwa poręczeń lub gwarancji, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W uzasadnionych przypadkach Minister Finansów wykonuje zobowiązania z tytułu poręczeń lub gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa także ze środków zgromadzonych na rachunku rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa w Banku Gospodarstwa Krajowego.

3. Gospodarka finansowa środkami gromadzonymi na rachunku, o którym mowa w ust. 2, prowadzona jest przez Ministra Finansów, w imieniu Skarbu Państwa, na zasadach określonych w przepisach ustawy.

Art. 30. 1. Minister Finansów otworzy w Banku Gospodarstwa Krajowego rachunek rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa.

2. Na rachunku, o którym mowa w ust. 1, gromadzone są:

- 1) przychody ze sprzedaży akcji i udziałów, o których mowa w art. 25,
- 2) odsetki z tytułu oprocentowania środków zgromadzonych na tym rachunku.
3. Środki gromadzone na rachunku, o którym mowa w ust. 1, przeznaczane są na:

- 1) wykonywanie zobowiązań z tytułu poręczeń lub gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa,
- 2) pokrycie kosztów dochodzenia wierzytelności Skarbu Państwa powstałych z tytułu wykonania umowy poręczenia lub gwarancji,
- 3) zapłatę prowizji, o której mowa w art. 28 ust. 4.

Art. 31. Łączną kwotę, do wysokości której mogą być udzielane przez Skarb Państwa poręczenia i gwarancje, określa ustawa budżetowa, z wyodrębnieniem kwoty, do wysokości której mogą być udzielane przez Skarb Państwa gwarancje naprawienia szkód.

Rozdział 8

Udzielanie poręczeń i gwarancji przez niektóre osoby prawne

Art. 32. Do poręczeń i gwarancji udzielanych przez niektóre osoby prawne stosuje się przepis art. 4 oraz odpowiednio przepis art. 8.

Art. 33. 1. Osoby prawne, o których mowa w art. 2 pkt 3, mogą udzielać poręczeń lub gwarancji do wysokości nie wyższej niż 30% wartości kapitałów (funduszy) własnych, z zastrzeżeniem, że wysokość poręczenia lub gwarancji udzielanych za zobowiązania określonego podmiotu nie może przekroczyć 10% wartości tych kapitałów (funduszy).

2. Minister Finansów może wyrazić zgodę na udzielanie poręczeń lub gwarancji do wysokości wyższej niż

określona w ust. 1 lub ustalić w inny sposób niż określony w ust. 1 dopuszczalną łączną wysokość udzielanych poręczeń i gwarancji oraz dopuszczalną wysokość poręczenia lub gwarancji za zobowiązania określonego podmiotu.

Art. 34. 1. Osoby prawne, o których mowa w art. 2 pkt 3, będą przekazywały Ministrowi Finansów kwartalne informacje o:

- 1) liczbie i wartości udzielonych poręczeń i gwarancji,
- 2) aktualnym stanie należności i zobowiązań z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji,
- 3) podmiotach, na rzecz których oraz za zobowiązania których poręczenia lub gwarancje zostały udzielone, oraz przeznaczeniu kwot objętych poręczeniem lub gwarancją,
- 4) przebiegu dochodzenia wierzytelności powstałych w związku z wykonaniem udzielonych poręczeń i gwarancji.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane w terminie 30 dni po upływie kwartału.

Rozdział 9

Poręczenia udzielane przez Bank Gospodarstwa Krajowego ze środków Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych

Art. 35. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego tworzy Krajowy Fundusz Poręczeń Kredytowych.

2. Na Krajowy Fundusz Poręczeń Kredytowych składają się:

- 1) środki przekazywane z budżetu państwa, określane corocznie w ustawie budżetowej,
- 2) wpływy z inwestycji środków Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych w papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa,
- 3) kwoty odzyskane w drodze dochodzenia wierzytelności powstałych w związku z udzielonymi przez Bank Gospodarstwa Krajowego poręczeniami ze środków Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych,
- 4) przychody ze sprzedaży akcji lub udziałów przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego przez Skarb Państwa w trybie ust. 3,
- 5) dywidendy z akcji lub udziałów, o których mowa w pkt 4,
- 6) darowizny i zapisy,
- 7) inne wpływy.

3. W celu zasilenia Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych Minister Skarbu Państwa, w imieniu Skarbu Państwa, może, w drodze rozporządzenia, przekazać nieodpłatnie Bankowi Gospodarstwa Krajowego

akcje lub udziały stanowiące własność Skarbu Państwa.

4. Do przekazania akcji (udziałów), o którym mowa w ust. 3, nie stosuje się przepisów ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, dotyczących trybu zbywania akcji i udziałów Skarbu Państwa.

Art. 36. 1. Środki Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych przeznaczane są na zabezpieczenie spłaty kredytów bankowych oraz odsetek od tych kredytów, poręczonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego zgodnie z przepisami ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Minister Finansów, w drodze umowy zawartej z Bankiem Gospodarstwa Krajowego, może przeznaczyć środki Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych także na inne cele związane z udzielaniem poręczeń.

Art. 37. Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielać poręczeń, jeżeli kwota poręczenia nie przekracza wysokości określonej w art. 3 ust. 1 pkt 1 lub ustalonej zgodnie z art. 3 ust. 5.

Art. 38. 1. Poręczeniem mogą być objęte kredyty inwestycyjne oraz kredyty przeznaczone na zakup materiałów lub surowców do produkcji.

2. Do poręczeń stosuje się przepis art. 4 oraz odpowiednio przepisy art. 8 i 34.

3. Szczegółowe warunki i tryb udzielania poręczeń oraz wysokość, warunki i tryb pobierania opłat prowizyjnych z tytułu udzielonych poręczeń określi umowa zawarta między Ministrem Finansów a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.

Art. 39. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego wyodrębnia w swoim planie finansowym plan finansowy Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych, opracowany w porozumieniu z Ministrem Finansów.

2. Bank Gospodarstwa Krajowego sporządza dla Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych odrębny bilans oraz rachunek zysków i strat.

Rozdział 10

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 40. Rada Ministrów dostosuje statut Banku Gospodarstwa Krajowego do przepisów ustawy.

Art. 41. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego przeniesie środki Funduszu Poręczeń Kredytowych na rachunek Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych.

2. Spłata zobowiązań z tytułu poręczeń, udzielonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego ze środków Funduszu Poręczeń Kredytowych przed dniem wejścia w życie ustawy, następuje ze środków Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych.

Art. 42. Spłata zobowiązań z tytułu poręczeń lub gwarancji Skarbu Państwa, powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy, następuje zgodnie z przepisami rozdziału 7.

Art. 43. 1. Minister Finansów, w imieniu Skarbu Państwa, wykonuje czynności zmierzające do odzyskania kwot zapłaconych z tytułu wykonania umowy poręczenia lub gwarancji na zasadach, warunkach i w trybie określonych w innych ustawach, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Warunki i tryb sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji, zamiany tych wierzytelności na akcje (udziały), rozłożenia ich spłaty na raty oraz umorzenia wierzytelności w całości lub w części określi, w drodze rozporządzenia, Rada Ministrów.

3. Minister Finansów może upoważnić Bank Gospodarstwa Krajowego do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1.

4. Z tytułu wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, Bank Gospodarstwa Krajowego otrzymuje prowizję w wysokości określonej w umowie zawartej pomiędzy Ministrem Finansów a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.

Art. 44. Do egzekucji wierzytelności Skarbu Państwa powstałych z tytułu wykonania umowy poręczenia lub gwarancji stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 1991 r. Nr 36, poz. 161, z 1992 r. Nr 20, poz. 78, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, z 1995 r. Nr 85, poz. 426 i Nr 141, poz. 692 oraz z 1996 r. Nr 43, poz. 189 i Nr 146, poz. 680).

Art. 45. Minister Finansów prowadzi ewidencje należności i zobowiązań:

- 1) Skarbu Państwa — z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji,
- 2) osób prawnych, o których mowa w art. 2 pkt 3 — z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji,
- 3) Banku Gospodarstwa Krajowego — z tytułu poręczeń udzielonych ze środków Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych.

Art. 46. Rada Ministrów przedstawia corocznie Sejmowi w terminie właściwym do przedstawienia sprawozdania z wykonania budżetu państwa za dany rok informację o:

- 1) poręczeniach i gwarancjach udzielonych przez Skarb Państwa,

- 2) poręczeniach i gwarancjach udzielonych przez niektóre osoby prawne,

- 3) poręczeniach udzielonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego, ze środków Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych,

- 4) liczbie i wartości akcji (udziałów) składających się na zasób,

- 5) wykorzystaniu środków gromadzonych na rachunku, o którym mowa w art. 29 ust. 2.

Art. 47. Poręczenia i gwarancje udzielane przez Skarb Państwa zwalnia się z opłaty skarbowej.

Art. 48. W ustawie z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. z 1993 r. Nr 72, poz. 344, z 1994 r. Nr 76, poz. 344, Nr 121, poz. 591 i Nr 133, poz. 685, z 1995 r. Nr 78, poz. 390, Nr 124, poz. 601 i Nr 132, poz. 640, z 1996 r. Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496, Nr 132, poz. 621 i Nr 139, poz. 647 oraz z 1997 r. Nr 54, poz. 348) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3:
 - a) w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) opłaty od poręczeń i gwarancji, udzielonych przez Skarb Państwa,”
 - b) w ust. 2 w pkt 10 wyrazy „udzielonych na podstawie art. 23 i 23a” zastępuje się wyrazami „udzielonych przez Skarb Państwa na podstawie odrębnych przepisów”;
- 2) w art. 4 w ust. 3 w pkt 1 wyrazy „udzielonych na podstawie art. 23” zastępuje się wyrazami „i gwarancji, udzielonych przez Skarb Państwa”;
- 3) skreśla się art. 23 i 23a;
- 4) w art. 24 w pkt 2 w lit. b) wyrazy „art. 23 i 23a” zastępuje się wyrazami „odrębnych przepisów”;
- 5) w art. 26 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) środki na spłatę, objętych poręczeniami lub gwarancjami Skarbu Państwa, kredytów bankowych na inwestycje”;
- 6) w art. 27 w ust. 2 w pkt 5 wyrazy „w tym kredyt bankowy objęty poręczeniem, o którym mowa w art. 23” zastępuje się wyrazami „w tym kredyt lub pożyczka objęte poręczeniem albo gwarancją Skarbu Państwa”;
- 7) w art. 34 w ust. 3 w pkt 6 wyrazy „na podstawie art. 23 i 23a” zastępuje się wyrazami „przez Skarb Państwa”;
- 8) w art. 57 ust. 2a otrzymuje brzmienie:
„2a. Nieodzyskanie w całości lub w części kwot wydatkowanych z budżetu państwa z tytułu poręczeń i gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa nie stanowi naruszenia dyscypliny budżetowej, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, iż odzyskanie tych kwot w pełnej wysokości nie jest możliwe.”

Art. 49. W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o finansowaniu gmin (Dz. U. Nr 129, poz. 600, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 124, poz. 601 i Nr 154, poz. 794 oraz z 1996 r. Nr 149, poz. 704 i Nr 156, poz. 774) w art. 26 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada Ministrów lub Minister Finansów mogą udzielać poręczeń i gwarancji wykonania zobowiązań gminy, na podstawie ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz.U. Nr 79, poz. 484).”

2) skreśla się ust. 2,

3) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Warunki i tryb udzielania poręczeń i gwarancji, o których mowa w ust. 1, określają odrębne przepisy.

4. Minister Finansów może dokonywać potrąceń, z należącej gminie subwencji ogólnej, kwot należnych Skarbowi Państwa z tytułu wykonania poręczenia lub gwarancji, o których mowa w ust. 1.”

Art. 50. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach kontraktów eksportowych (Dz. U. Nr 86, poz. 398 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 154) w art. 13 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do poręczeń, o których mowa w ust. 2 pkt 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. Nr 79, poz. 484).”

Art. 51. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 1995 r. Nr 57, poz. 299 i Nr 101, poz. 504, z 1996 r. Nr 59, poz. 268, Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 54, poz. 349) w art. 23 skreśla się ust. 2 i oznaczenie ust. 1.

Art. 52. W ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 80, poz. 369 i Nr 98, poz. 473 oraz z 1997 r. Nr 41, poz. 255) w art. 3 skreśla się ust. 4.

Art. 53. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 43, poz. 163, Nr 80, poz. 368, Nr 87, poz. 406, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 5, poz. 25, Nr 86, poz. 433, Nr 96, poz. 478, Nr 133, poz. 654 i Nr 142, poz. 704, z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 34, poz. 146, Nr 90, poz. 405, Nr 137, poz. 639 i Nr 147, poz. 686 oraz z 1997 r. Nr 9, poz. 44 i Nr 28, poz. 153) w art. 17 w ust. 1 po pkt 4p dodaje się pkt 4r i 4s w brzmieniu:

„4r) dochody Banku Gospodarstwa Krajowego, prowadzącego Krajowy Fundusz Poręczeń Kredyto-

wych, stanowiące równowartość dochodu przekazanego na ten Fundusz,

4s) dochody z tytułu wynagrodzenia prowizyjnego otrzymywanego przez Bank Gospodarstwa Krajowego na podstawie ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz.U. Nr 79, poz. 484).”

Art. 54. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 1995 r. Nr 4, poz. 18 i Nr 133, poz. 654 oraz z 1997 r. Nr 24, poz. 119) w art. 14 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Nie nalicza się obowiązkowej opłaty rocznej od aktywów Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych utworzonego w Banku Gospodarstwa Krajowego oraz od środków zgromadzonych na rachunku rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa w tym banku.”

Art. 55. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 1992 r. Nr 72, poz. 360, z 1993 r. Nr 6, poz. 29, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 80, poz. 369, Nr 121, poz. 591 i Nr 136, poz. 703 oraz z 1996 r. Nr 106, poz. 496) w art. 31 w ust. 3 skreśla się kropkę i dodaje wyrazy „oraz środki zgromadzone na rachunku rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa w Banku Gospodarstwa Krajowego.”

Art. 56. W ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 1995 r. Nr 13, poz. 59, z 1996 r. Nr 64, poz. 315 i Nr 89, poz. 402 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153) w art. 2 w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) korzystają z indywidualnie przyznanej pomocy, poręczenia lub gwarancji udzielonych przez państwo, samorząd terytorialny lub podmioty określone w ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz.U. Nr 79, poz. 484).”

Art. 57. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, zachowują moc przepisy wydane na podstawie art. 23 i 23a Prawa budżetowego, jeżeli nie są z nią sprzeczne.

Art. 58. W okresie od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 1997 r. poręczenia i gwarancje Skarbu Państwa mogą być udzielane do kwoty, o której mowa w art. 8 ustawy budżetowej na rok 1997 z dnia 21 lutego 1997 r. (Dz.U. Nr 19, poz. 106).

Art. 59. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.